

अरे बापरे! हा कसला एवढा मोठा आवाज झाला? गीताने लगेच उठून दार उघडून बाहेर पाहिले तर कंपाऊंड बाहेर एक मॅटॅडोअर ऊभा असून त्यातील कांही भरलेली गोणपाटे खाली रस्त्यावर पडली होती आणि दोन माणसे त्या गोणी परत मॅटॅडोअरमध्ये ठेवत होती. आपले सोनूसाहेब होतेच मदतीला तत्पर! सोनू भुंकत, भुंकत धावत गेट बाहेर गेला. त्याचे ते भुंकणे ऐकून तो मॅटॅडोअर घाईने निघूनही गेला. त्यांच्या गोणी भरून झाल्या होत्या.

जिथे त्या गोणी पडल्या होत्या तिथे थोडेसे काहीतरी पावडरीसारखे पडले होते. सोनूने त्याचा वास घेतला व त्याने धूम ठोकून जिवाच्या आकांताने त्या मॅटॅडोअरचा पाठलाग केला. मॅटॅडोअरमधील माणसांचे त्याच्याकडे लक्षही नव्हते. ते कसेबसे जिव मुठीत घेऊन त्यांच्या संकेत स्थळी पोहचले. सोनूने ती जागा नीट हेरून ठेवली व तो मागच्या पावली घरी परतला.

गीताला एकंदरीतच त्या माणसांच्या हालचाली व सांडलेल्या त्या पावडरीवरून संशय आला होता. ती ब्रिगेडीयरची पत्नी असल्यामुळे चांगलीच धाडसी होती. देशद्रोह्यांच्या करामतीची तिला चांगलीच माहिती होती. तिने लागलीच पोलीसांना फोन करून बोलावून घेतले. त्यांना तिने, अगोदरच घडलेली हकीकत व तिला आलेल्या दारूगोळ्याच्या संशयाच्या बाबतीत सांगितले होते. पोलीस सर्व तयारीनिशी आले होते. पोलीसांची सगळी तपासणी होईपर्यंत सोनूने नुसता गोंधळ घातला होता. पोलीस सोनूला ओळखत होते. सोनूची अक्कल हुशारी त्यांना ठाऊक होती. ते लगेच सोनूच्या पाठोपाठ त्या संकेतस्थळी पोहचले. आता पुढचे काम पोलीसांचे!

आत्ताकुठे गीताला सोनूच्या अस्वस्थ होण्याचे कारण समजले. कारण कुत्र्यांना भविष्यातील संकटांची चाहूल वा घटनांचा थांग आधीच लागतो. ती एक देवाने त्यांना दिलेली देणगी आहे. दुसऱ्या दिवशी पेपरात एक ठळक अक्षरात बातमी आली की, पोलीसांना मोठ्या प्रमाणात रड्याचा साठा मिळाला. पोलीसतपास चालू आहे.

दुसऱ्या दिवशी रात्री अमर व समर दोन्ही भाऊ अमेरिकेहून परतले. सोनूने एअर्टपोर्टपासूनच गाडीमध्ये आपली जागा नक्की करून टाकली. सकाळी उठल्यापासून ते रात्री झोपेपर्यंत प्रत्येक गोष्टीत सोनूचा सहभाग असायचाच.

सकाळी चहा नाष्ट्याच्यावेळी मात्र पावाचे तुकडे असलेले दुधाचे भांडे टेबलापासून लांब ठेवलेले असायचे. गीताने त्याचे जेवढे लाड केले तेवढेच चांगले वळणही लावले होते. सोनूला खरच आपण बोललेले सर्व कळायचे. आपण गप्पा करताना आपल्याकडे अशा नजरेने बघायचा अगदी डोळ्यात डोळे घालून की जणू आपल्याशी संभाषणच करतोय. त्याचे डोळे बोलकेच आहेत. जरा अमर किंवा समर गीताजवळ बसायला गेले की, सोनू पटकन उडी मारून तिच्या मांडीवर डोके ठेवून झोपायचा जणू ती मांडी फक्त त्याच्याच मालकीची. गम्मतच आहे सगळी.

दिवस कसे भुरूभुरू गेले ते कळलेच नाही. अमर व समरला जायला आता फक्त दोनच दिवस होते आणि अचानक त्यांच्या घरी पोलीस ईन्सपेक्टर राऊत दोन शिपायानबरोबर आले व म्हणाले, “ऊद्या गीता व सोनूचा ‘गौरव’ करायचे ठरले आहे. त्यांना दोघांनाही गौरवचीन्ह व मानपत्र देण्यात येणार आहे. हा कार्यक्रम पार्कमध्ये करण्यात येणार आहे.”

गीता----- “काय सांगताय काय? त्या केसचं पुढे काय झाले? माझी मुलं सुट्टीत आल्यामुळे मी एवढी बिड्डी झाले की, त्या गोष्टीकडे लक्ष द्यायला वेळच मिळाला नाही.”

ईन्सपेक्टर-----“अहो तुमच्या प्रसंगावधानाने व सोनूच्या हुशारीमुळे आम्ही हे सर्व करू शकलो. आम्हालाही मोठ्ठा RDXचा साठा तेव्हाच मिळाला पण त्यांच्या पाळामुळांपर्यंत शिरून सर्व माहिती गोळा करेपर्यंत आम्हाला एक महिना लागला. ह्या केसमध्ये पुष्कळ जणांची धरपकड झाली. आता फक्त तुम्ही ऊद्या संध्याकाळी पांच वाजता नक्की सोनूला घेऊन या.”

गीताने होकार देऊन येण्याचे आश्वासन दिले तरी मुलांची रात्री 2:40ची फ्लाइंट होती. तिला काय करावे ते कळेना. पण मग अमर व समर म्हणाले, “आई, एवढा तुमचा दोघांचा सन्मान होणार आहे तर आम्हालाही हे सर्व पहायला आवडेल व अभिमानही वाटेल. आम्ही उलट VDO रेकॉर्डिंग करून आमच्या मित्रांना दाखवू.”

संध्याकाळचा पार्क मधील कार्यक्रम ऊत्तमच झाला. गीताचे आभार प्रदर्शन आटपल्यावर सोनूचे गुणगान सुरु झाले. अनेक लोकांनी सोनूचे भरभरून कौतुक केले. सोनू खूप हुषार, प्रेमळ व लाघवी आहे. त्याचे ते सुंदर रेशमी सोनेरी केस, भावपूर्ण डोळे अगदी सर्व गोष्टींचे कौतुक झाले. गीताने तर आपल्या भाषणात ‘सोनू मला दागिन्यानहनही मौल्यवान आहे. त्याच्यामुळे माझ्या एकाकी आयुष्यात परत आनंदाचे क्षण आले.’ असेही म्हटले.

कुणी म्हणाले, ‘आज सोनूमुळे किती लोकांचे प्राण वाचलेत. आपल्या देशाचे होऊ घातलेले केवढे मोठे नुकसान वाचले. सोनू खरच ग्रेट आहे. तो सगळ्यांचा हीरो आहे.’ कुणी म्हणाले, ‘सोनू म्हणजे खरोखरी लहान मूर्ती आणि महान किर्ती आहे. एकंदरीतच या सर्व गोष्टींवरूनसोनूची लोकप्रियता दिसून येते.

दुसऱ्या दिवशी गीता सकाळी चहा पित, पेपर वाचत कोचावर बसली होती. दोन्ही मुले रात्रीच अमेरिकेला गेल्यामुळे तिला घर अगदी खायला उठले होते. फारच एकटेपणा जाणवत होता आणि तिच्या लगेच लक्षात आले सोनू कुठे दिसत नाही. कुठे गेला असेल? तिने घरभर पाहिले पण तो दिसला नाही. ती घराबाहेर बागेत त्याला शोधू लागली. कुठेच त्याचा आवाजही आला नाही. तिला जरा विचित्रच वाटले. गेट तर तिने उघडलेच नव्हते. मग? ती गेटजवळ आली.समोरचे दृष्य पाहून तिच्या पायातील जोरच गेला. तिच्या हृदयाचा ठोकाच चुकला. ‘सोऱ्सऱ्सनू’ म्हणत ती खालीच कोसळली. सोनू रक्ताच्या थारोळ्यात गेटच्या आतल्या बाजूस पडलेला दिसला. त्याच्या डोक्यावर कुणीतरी गोळी मारली होती.

बघता बघता लोकं जमू लागली. गर्दी वाढू लागली. गर्दीतून आवाज येत होते. सोनूने देशासाठी प्राण गमावला. सोनू हुतात्मा झाला.